коли за тобою скучаю чорно
повискуючи мов гієна
зневіра і сум мої непереборні
і все-таки це офігенно

коли на опучках знервованих пальців
задавнена ніжність не гасне
і з цим засинаю і буджуся вранці
це як не крути – класно

і навіть коли самота пожиттєва
кидає у розпачі весла
я вірю – мене ти надкусиш мов єва
і це буде просто чудесно

та як би не склалось і що б там не сталось
одне неможливо забути:
як були в саду ми і як посміхались
і як це насправді круто